

[Hanne Severinsen]

gen til at spare op og til at have pensionsordninger, så er vi også nødt til at løse sådanne samspilsproblemer; ellers risikerer folk jo, som de gør det i dag mange gange, at få mindre ud af en ekstra indtægt, end hvis de slet ikke havde haft den.

Der er også nogle forslag om serviceforbedringer, som vi i princippet godt kan se der kan være noget godt i. Men også her har regeringen nogle forslag, som vi tror i langt højere grad vil kunne imødekomme de ældres servicebehov, forslag, der mere ser på tingene i en helhed, og som ser dem i sammenhæng med hele vores politik på ældreområdet, herunder spørgsmålet om ældreboliger og plejehjem, så heller ikke dér skal jeg foregribe den debat, der vil komme, når vi fremsætter vort forslag.

Jeg tror ikke, at det bliver dette forslag, vi får gennemført. Jeg ser det mere som en manifestation af, at Socialdemokratiet stadig væk har megen god vilje over for pensionisterne; det tvivler jeg slet ikke på. Det har vi også, men vi er nok lidt mere realistiske.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Da SFs ordfører på dette område desværre ikke kan være til stede, er jeg blevet bedt om at sige nogle ord på SFs vegne, idet jeg tidligere har været ordfører på området.

I Socialistisk Folkeparti har vi den opfattelse, at de, der har mindst, skal have mest, når det drejer sig om pensioner. Vi ved, at der er 800.000 pensionister i dette land. Vi ved også, at de 800.000 pensionister er forskelligt stillet. Der er nogle, der kun har den nøgne pension, som er omkring de 3.500 kr. om måneden, og det er dem, der er vanskeligt stillede. Det er udgangspunktet for vores pensionspolitik. De, der har mindst, skal som sagt have mest.

Når det er sagt, er vi i Socialistisk Folkeparti parate til at forhandle denne sag med Socialdemokratiet. Der er meget få ting i forslaget, som vi ikke er fuldstændig enige i, så derfor kan vi love, at vi vil bidrage til et fornuftigt udvalgsarbejde på dette område.

Men så vil jeg godt spørge Socialdemokratiet, hvordan man egentlig har tænkt sig sammenhængen. Vi ved jo alle sammen, at dette her er et led i LOs pensionsreform; det vil også fremgå af det næste forslag, vi har til behandling. Der må vel være den sammen-

hæng i det, at disse to forslag skal vedtages i sammenhæng, for hvis der ikke er det, hvad har man så tænkt sig? Jeg mener af bemærkningerne at kunne læse, at der nødvendigvis må være den sammenhæng i det, at begge ting skal vedtages nogenlunde samtidig.

Jeg mener ikke, at man ikke godt kan lave en forhøjelse af folkepensionen, og at man ikke godt kan gøre hjemmehjælpen gratis for pensionister, og at man ikke godt kan udbrede DSB-kortet til at gælde alle perioder osv. osv. Det kan man godt. Alligevel mener jeg, at der i bemærkningerne er ting, der tenderer imod, at vi laver disse ting i sammenhæng.

Som sagt er Socialistisk Folkeparti hvad angår dette forslag såvel som det, der kommer senere, åben for forhandling. Vi er ikke enige i hvert eneste ord, der står, og det er derfor, vi gerne vil forhandle med Socialdemokratiet om det.

Det tror jeg i øvrigt også bliver nødvendigt, hvis der overhovedet skal komme noget igennem på dette område, for som vi allerede har hørt, bliver det ikke muligt at lave noget med det såkaldt borgerlige flertal. Det fremgår jo tydeligt, om end alle har anstrengt sig meget for at være meget venlige. Det er man altid, når man taler om pensionister og pensionisters økonomiske vilkår, men det fremgår alligevel tydeligt, hvem der kan laves noget med, og hvem der ikke kan laves noget med på dette område.

Jeg skal slutte med igen at sige, at vi er åbne for en drøftelse, og den håber vi at vi får, for ellers bliver det her aldrig til noget, så vidt vi kan se.

Niels Helveg Petersen (RV):

Ja, for at fortsætte, hvor fru Lilli Gyldenkilde slap: nej, lad os da håbe det!

Da mit partis ordfører, fru Aase Olesen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på mit partis og hendes vegne fremføre nogle synspunkter i anledning af Socialdemokratiets forslag.

Udgangspunktet for radikal pensionspolitik har siden Ove Rodes dage været ønsket om at indføre en ensartet folkepension til alle. Det blev som bekendt gennemført i 1957, og det er efter vores opfattelse den grundsten; vores pensionspolitik skal bygges op om.